

Nepotrebuje dlho vyspávať

Rozhovor s Petrou Nagyovou-Džerengovou

Prostredníctvom besied a čítaní s autormi či ilustrátormi kníh v našej knižnici majú možnosť nielen detskí čitatelia stretnúť tvorcov svojich obľúbených detských kníh. Takouto príležitosťou bolo podujatie Keď čítanie je čtení..., ktorého sa zúčastnila aj spisovateľka a vydavateľka Petra Nagyová-Džerengová, ktorá nám v rozhovore prezradila aj to, s ktorou literárnou osobnosťou by sa chcela stretnúť ona.

Pri Vašom mene nachádzame množstvo odvetví povolání. Boli ste letuškou, venovali ste sa aj ekonómii, ste spisovateľkou, prezradte nám, ako sa toto všetko dá stihnúť v takom krátkom čase?

Ja by som teda doplnila, že som aj vydavateľkou a matkou štyroch detí. (smiech) Práve sme sa bavili s kolegami, že našťastie, nepotrebujem veľa spánku, pretože mi ho stačí tak 5-6 hodín. Ja mám však pocit, že nestíham, pretože by som toho chcela stihnúť ešte viac. Stále si hovorím, že život je taký krásny a krátky, že ho chcem naplno využiť. Snažím sa robiť, čo sa dá, ale vôbec to nie je tak, ako to vyzerá. Ale čo sa týka tej pestrej zbierky povolaní, naozaj som od detstva písala. Prvé poviedky som mala uverejnené už na základnej škole, ale nejakým spôsobom som sa dostala na ekonómiu, pretože moja mama povedala, nech mám, jednoducho, v rukách nejaké poriadne povolanie. (smiech) Ale aj napriek tomu to život zariadil tak, že som sa vrátila k tomu, čo ma odjakživa priťahovalo.

Ako bolo na začiatku dnešného podujatia Keď čítanie je čtení.. spomínané, toto podujatie sa organizuje v rámci rovnomeného projektu a pripomína nám vzájomnosť českej a slovenskej kultúry. Siahate vo svojom voľnom čase aj po českých knihách alebo sa im skôr vyhýbate?

Som asi ešte z tej generácie, ktorá nemá s češtinou problém a musím sa priznať, že niektorých autorov si kupujem vyslovene len v češtine aj napriek tomu, že vychádzajú aj v slovenčine, lebo som si na to akosi zvykla. Napríklad knihy Johna Irvinga, jedného z mojich najobľúbenejších autorov, musím čítať v češtine, ako aj mnoho ďalších. Takže ja s tým vôbec nemám problém a práve mám pocit, že český vydavateľský trh je bohatší ako náš, pretože vydavatelia majú myslím viac odvahy. Takže mnohé knihy si nemám šancu prečítať inak ako len v češtine.

A čo filmy?

Myslím si, že možno podobne ako v literatúre, aj vo filme majú Česi takú bohatú tradíciu, na ktorej budujú až dodnes. U nás to roky nebolo, ale teraz sa to už trochu rozbieha, aj keď možno na tých filmoch vidno rozdielnosť našej mentality, ktorá tam predsa len je.

Vďaka týmto podujatiam majú detskí čitatelia možnosť stretnúť sa s autormi a spoznať ich, možno aj tých z obľúbených rozprávkových kníh. Máte aj Vy sen, stretnúť svoju obľúbenú literárnu osobnosť, respektíve, mali ste možnosť si ho už splniť?

No teda, to je zaujímavá otázka. Veľmi rada by som stretla Stephana Kinga, lebo ho obdivujem a myslím si, že veľmi dobre píše, rovnako mám rada aj jeho niektoré filmové adaptácie. Ak by žila Astrid Lindgrenová, tak to by bolo wau, úžasné a Tove Janssonovú, fínsku spisovateľku, ktorú tiež milujem. Jej príbehy o Muminovcoch som čítala ja sama niekoľkokrát ako dieťa a tým, že mám deti vo väčšom vekovom odstupe som tieto knižky prečítala znovu asi 10-krát.

Čo by ste sa ich ako prvé opýtali?

Ani neviem, či mám nejakú otázku. Vytešovala by som sa z ich prítomnosti a myslím si, že niekedy sa ľudia stretnú a len tak sa začnú rozprávať. Myslím si, že s nimi by som sa dokázala rozprávať neskutočne dlho. Astrid Lindgrenová ma zaujala svojou pracovitosťou, pretože chodila do práce, robila vo vydavateľstve redaktorskú činnosť celý život a popritom každý deň poctivo tvorila. Keď sa človek pozrie na jej tvorbu tak je to fúúú, zhora nadol rôzne témy spracované rôznym spôsobom. Ani by som sa jej nemusela spýtať, lebo odpoveď by som poznala, že ich napísala na zadku a je to jednoducho o trpezlivosti. Tove Janssonová ma fascinuje tým, že žila sama so svojou priateľkou na ostrove a ja som vždy túžila žiť na samote, takže možno by som sa jej opýtala na to, ako sa jej tam žilo. Dnes je na jej webovej stránke virtuálna prehliadka tohto miesta. Napísala knižky pre dospelých, v ktorých opisovala svoje detstvo, a keď som ich čítala, pochopila som, kde brala inšpiráciu pre Muminovcov.

Ako ste sa cítili na dnešnom podujatí?

Veľmi dobre. Piešťany sú úplný top medzi knižnicami a všetky podujatia, ktoré robia sú fantastické, skvelé. Všetci sem chodíme a máme to tu radi, lebo je tu o nás stále dobre postarané. Jednoducho, má to hlavu a pätu a všetko je úplne fantastické, takže len tak ďalej, nech vám tá energia vydrží.

My musíme povedať, že sme veľmi radi sem vraciate a ďakujeme Vám za Váš čas pre tento rozhovor.

Projekt: KEĎ ČÍTANIE JE ČTENÍ, IX. ročník

Podujatie: Keď čítanie je čtení...

Piešťany 13. októbra 2017

Autor rozhovoru: Martina Šulganová

Účastník rozhovoru: Petra Nagyová-Džerengová